Igaz vagy nem igaz?

Köszöntés: „Erre Péter beszélni kezdett, és ezt mondta: Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik. Ezt az igét küldte Izráel fiainak, amikor békességet hirdetett Jézus Krisztus által. Ő a mindenség Ura (ApCsel 10, 34-36)!" Ámen.

Gyülekező ének: 86. zsoltár 1-3. versei: „Hajtsd hozzám, Uram füledet…"

Fennálló ének: 490. dicséret 1. verse: „Igaz bíró nagy Úristen…"

Fő ének: 490. dicséret 2-9. versei: „Krisztus, hívek megtartója…"

Előfohász: „A hatalmas Isten, az Úr szól, és hívja a földet napkelettől napnyugatig. A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten. Jön a mi Istenünk, nem hallgat (Zsolt 50,1-3a)." Ámen.

Lekció: Jób könyve 25. rész: ***„Megszólalt a súahi Bildád, és ezt mondta: Istené a hatalom és a rettegés, ő szerez békességet fenn a magasságban. Csapatait nem lehet megszámolni; kire ne ragyogna világossága? Isten előtt lehet-e igaz a halandó, lehet-e tiszta az, aki asszonytól született? Nézd a holdat: még az sem elég ragyogó, szemében még a csillagok sem fényesek. Hát még a halandó, ez a féreg, és az ember fia, ez a pondró?"***

Előima: Urunk és Istenünk! Ma kérdésekkel állunk Előtted, amelyeket néha nem tudunk kimondani, és fájdalmakkal, amelyeket talán senki sem lát közülünk. Te ismered a szívünket. Tudod, hol vagyunk fáradtak, hol kételkedünk, és hol keressük a választ. Kérünk Téged, hogy a Te Igéd ma mélyebbre hatoljon, mint a saját elképzeléseink, és ne csupán azt halljuk meg, amit hallani szeretnénk, hanem azt is, amit Te akarsz nekünk mondani. Óvj meg bennünket Bildád szavainak keménységétől. Ne engedd, hogy másokat megítéljünk anélkül, hogy ismernénk küzdelmeiket. Taníts bennünket hallgatni, amikor hallgatnunk kell, vigasztalni, amikor vigasztalnunk kell, és Krisztusra mutatni, amikor az ember az igazságát és reménységét keresi. Áldd meg mai összegyülekezésünket! Szólaljon meg újra szívünkben a Te kegyelmed, és maradjon Jézus Krisztus hitünk középpontja. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 156. dicséret: „Úristen mi sok szükséget…"

Textus: Jób könyve 25. rész 4. verse: ***„Isten előtt lehet-e igaz a halandó, lehet-e tiszta az, aki asszonytól született?"***

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Bildád Jóbhoz fordul. Beszéde rövid, de nagy kérdéseket tartalmaz. Isten hatalmáról, Isten uralmáról, az Úr szentségéről és az emberről beszél, aki e hatalmas Úr előtt áll. Bildád a magasságokról beszél, miközben Jób mintha saját élete alvilágában lenne. Bildád Isten nagyságáról beszél. Jób a fájdalmát éli át. Bildád Isten világosságáról beszél. Jób a sötétséggel küzd. Bildád Isten uralmáról beszél. Jób azt kérdezi, miért tűnik Isten olyan távolinak. És éppen itt kezdődik a mi lelki küzdelmünk. Beszélhetünk helyesen Istenről, mégsem biztos, hogy helyesen értjük a szenvedő embert. Bildád ismer bizonyos igazságokat Istenről. Tudja, hogy Isten hatalmas. Tudja, hogy Isten uralkodik. Tudja, hogy Isten szent. De Jób történetét nem tudja helyesen megérteni. Isten nagyságáról szóló szavai igazak, de a fájdalom megértése nélkül kimondott igazság még jobban megsebezheti az embert. Nekünk is fel kell tennünk a kérdést: Amikor valaki mély szenvedésben van, Isten közelségét visszük el hozzá, vagy csupán magyarázatokat? Amikor valaki kérdésekkel küzd, igyekszünk segíteni neki, vagy válaszainkkal el akarjuk hallgattatni? Bildád Istenről beszél, Jób azonban azt szeretné, ha valaki megértené a fájdalmát. **1. Isten hatalmas – de félelmet kelt bennünk?** Bildád így szól: „Az uralom és a félelem nála van; békességet szerez a magaslatain. Meg lehet-e számlálni seregeit? És kire nem ragyog az ő világossága?” Bildád Istent hatalmas Uralkodóként mutatja be. Uralma mérhetetlen. Seregei megszámlálhatatlanok. Világossága mindenki fölött ragyog. Isten nem csupán a keresztények Istene. Ő minden ember Teremtője. Világossága pogányra és keresztényre, igazra és igaztalanra egyaránt ragyog. De mi történik a szívünkben, amikor Isten hatalmáról hallunk? Félünk Istentől? Félünk erejétől? Félünk uralmától? Isten számunkra csupán parancsoló Uralkodó, vagy olyan Atya is, akihez odamehetünk? Nézzünk földi családjainkra! Vannak gyermekek, akik félnek saját apjuktól. Nincs jó kapcsolatuk vele. Számukra az apa olyan

ember, aki parancsol, büntet, és félelmet kelt. Az ilyen gyermekek gyakran nem ismerik az apa közelségét, nem ismerik az ölelését. Úgy érzik, hogy háttérbe szorulnak. Néha ezt a képet viszik tovább az Istennel való kapcsolatukba is. Istent olyannak képzelik, aki csupán uralkodik, parancsol, és arra vár, hogy elbukjanak. De szeretett testvéreim, Isten nem csupán hatalmas Uralkodó. Ő Atya is, Aki meghív bennünket a Vele való közösségbe. Jézus Krisztusban így kiálthatunk: „Abba, Atyánk!" (Róm 8,15) Isten szentsége tiszteletre vezet bennünket. Isten szeretete bizalomra indít. Istent félni nem azt jelenti, hogy állandóan az elutasításától rettegünk. Azt jelenti, hogy tisztelettel, alázattal és bizalommal állunk előtte. **2. Az ember legnagyobb kérdése:** „Hogyan lehetne igaz a halandó ember Isten előtt, és hogyan lehetne tiszta az, aki asszonytól született?" Ez mai igehirdetés központi verse. Bildád olyan kérdést tesz fel, amely túlmutat Jób helyzetén. Hogyan lehet igaz a halandó ember az örökkévaló Isten előtt? Hogyan lehet tiszta az ember az előtt, aki tökéletesen szent? Jób halandó. Asszonytól született ember. Porból teremtetett. És mégis azt olvassuk Jób könyvében, hogy feddhetetlen és igaz volt. Itt egy nagy ellentéttel találkozunk: Halandó – és mégis igaz Isten előtt. Porból való ember – és mégis Isten által elfogadott. Olyan ember, akinek megvannak a határai, gyengeségei és kérdései. Jób nem csupán arra keresi a választ, hogy miért szenved. Küzdelme egy mélyebb kérdést is érint: Lehet-e az ember igaz Isten előtt, ha csupán halandó? És mi? Igazak vagyunk Isten előtt? Igazak vagyunk az emberek előtt? Hányszor próbáljuk bizonyítani másoknak az igazunkat? Hányszor akarjuk megmutatni, hogy jobbak, tisztábbak és lelkileg érettebbek vagyunk? Isten Igéje azonban mélyebbre vezet bennünket. Pál apostol Rómabeliekhez írt levelében ezt olvassuk: „Mert mindenki vétkezett, és híján van Isten dicsőségének." (Róm 3,23) Mindenki. Nem csupán azok, akik nyilvánvalóan bűnösök. Nem csupán azok, akik emberek előtt elbuktak. Hanem mindenki. Az ember nem állhat Isten elé, és nem mondhatja: „Igaz vagyok!" Emberi igazságunknak megvannak a határai. Szívünknek valami többre van szüksége.

Megigazulásra van szüksége. **3. Jákób, a férgecske – az ember a maga gyengeségében.** A Szentírásban a féreg képével is találkozunk. Ézsaiás próféta könyvében ezt olvassuk: „Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel! Én megsegítlek – így szól az Úr –, megváltód Izráel Szentje." (Ézs 41,14) Féreg. A gyengeség képe. A tehetetlenség képe. Annak az embernek a képe, aki nem képes önmagát megvédeni. Jób is hasonló küzdelemben van. Félreértik. Nem fogadják el. Barátai magyarázatokat hoznak neki, de nem mindig vigasztalást. Mi is átélünk néha olyan helyzeteket, amikor féregnek érezzük magunkat. Amikor az emberek elítélnek. Amikor nem értenek meg. Amikor szenvedésünk mások véleményének tárgyává válik. Amikor azt kérdezzük, van-e még értéke az életünknek. De Isten ezt mondja: „Ne félj!" Nem azért, mert erős vagy. Nem azért, mert tökéletes vagy. Hanem azért, mert én megsegítlek. És itt jutunk el Krisztushoz. Krisztus nem azért lett emberré, hogy elítélje gyengeségünket. Belépett a mi gyengeségünkbe. Magára vette szenvedésünket. Félreértették. Elutasították. Igazságtalanul elítélték. És mégis igaz maradt. **4. A Fiúval szembeni igazságtalanság – igazság nekünk.** Szeretett testvéreim! Jób az igazság kérdésével küzd. Mi pedig Krisztus keresztjére tekintünk. Mi történt a Golgotán? Az Igazat elítélték. Az Ártatlant megbüntették. Aki nem ismert bűnt, igazságtalan emberek kezébe adatott. Igazságtalanság a Fiúval szemben. Igazságtalanság Krisztussal szemben. Igazságtalanság a Mesterrel szemben. És Isten mégis éppen ezen a helyen valósította meg a megváltás művét. Pál apostol így ír erről: „Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne." (IIKor 5,21) Ez az evangélium! Krisztus igaz volt. Mi bűnösök vagyunk. Krisztus magára vette bűneinket. Mi pedig őbenne igazságot kapunk. Figyeljük meg: Nem saját cselekedeteink által igazulunk meg. Nem saját tökéletességünk által. Nem azáltal, hogy jobbak vagyunk másoknál. Jézus Krisztusba vetett hit által igazulunk meg. Krisztus igazít meg bennünket. Krisztus a mi igazságunk. Krisztus a mi reménységünk. **5. Jób és Krisztus – a kérdéstől a válaszig.** Bildád

ezt kérdezi: „Hogyan lehetne tehát igaz az ember Isten előtt?" Az Újszövetségben ott a választ. Az ember saját érdemei alapján nem igazulhat meg Isten előtt. De Jézus Krisztus által megigazulhat. Jób olyan korban él, amikor még nem látja Isten tervének teljes kijelentését. Mi azonban az Újszövetség oldalán állunk. Ismerjük Krisztus keresztjét. Ismerjük Krisztus feltámadását. Ismerjük Krisztus halál feletti győzelmét. Jób halandó. Krisztus az Emberfia, aki meghalt és feltámadt a halálból. Jób keresi a választ. Krisztus maga a válasz. Jób az igazság kérdésével küzd. Krisztus igazságot hoz. Jóbot nem értik meg. Krisztust sem értették meg. Jób szenvedő ember. Krisztus az Úr, aki belépett a szenvedésbe, hogy megmentse az embert. Ezért vigyáznunk kell. Amikor Isten igazságáról beszélünk, nem feledkezhetünk meg Krisztus kegyelméről. Amikor Isten szentségéről beszélünk, nem feledkezhetünk meg Krisztus áldozatáról. Amikor az ember bűnéről beszélünk, nem feledkezhetünk meg Isten bocsánatáról. **6. Vigyázz! Krisztus megigazít téged.** Szeretett testvéreim! Talán ma te is Jóbhoz hasonló helyzetben vagy. Talán azt kérdezed: Miért nem közeledik hozzám Isten? Miért olyan nehéz az életem? Miért nem értenek meg az emberek? Miért érzem úgy, hogy háttérbe szorulok? Talán félsz Istentől. Talán olyan környezetben nőttél fel, ahol a tekintély csupán félelmet jelentett. Talán soha nem tudtad elképzelni Istent szerető Atyaként. De hallgasd meg az evangéliumot! Isten nem arra hív, hogy saját igazságodat magad építsd fel. Isten Krisztushoz hív téged. Ne saját érdemeiddel menj Istenhez. Jézus Krisztusba vetett hittel menj hozzá. Ne a saját tökéletességedre támaszkodj. Krisztus tökéletes művére támaszkodj. Ne saját erődre támaszkodj. Az Ő kegyelmére támaszkodj. Becsüld Isten szentségét, de ne feledd, hogy Krisztus az, aki megigazít téged. Nem a te igazságod. Nem a te cselekedeteid. Nem a te társadalmi helyzeted. Hanem Krisztus! És amikor Krisztus megigazít, nem kell olyan emberként élned, aki állandóan Isten elutasításától fél. Isten gyermekeként élhetsz. Bizalommal járulhatsz Istenhez. Elviheted hozzá kérdéseidet. Elviheted hozzá fájdalmaidat. Elviheted hozzá

könnyeidet is. **7. Igazságtalanság vagy igazság?** Jézus Krisztus által igazság! Az ember halandó. Az ember porból teremtetett. Az ember gyenge. Az embernek kegyelemre van szüksége. De Krisztus a mi igazságunk. Krisztus a mi megigazulásunk. Krisztus a mi Istennel való békességünk. Bildád Isten hatalmáról beszél. Jób Isten igazságával küzd. Mi pedig Krisztus keresztjére tekintünk. A kereszten látjuk, hogy Isten igazsága és Isten kegyelme találkozik. Az igaz Krisztus meghal az igaztalanokért, hogy mi megigazulhassunk Isten előtt. Ezért ma ne csak azt kérdezd: „Igaz vagyok-e?" Kérdezd ezt is: „Kiben keresem és találom meg az igazságomat?" Ha önmagadban keresed, soha nem lesz elegendő bizonyosságod. Ha Krisztusban keresed, szilárd alapot találsz. Nem én vagyok az, aki megigazítom magam Isten előtt. Krisztus az, aki megigazít engem. Ámen.

Utóima: Mennyei Atyánk, kegyelmes és szent Istenünk! Köszönjük Neked Igédet és Jézus Krisztust, Aki a mi igazságunk. Köszönjük, hogy nem saját érdemeink által, hanem a Te Fiadba vetett hit által nyerünk bocsánatot, megigazulást és békességet Veled. Bocsáss meg nekünk, amikor Bildádhoz hasonlóvá válunk, amikor nem értjük meg mások fájdalmát, és vigasztalás helyett elítélést hozunk. Taníts bennünket érzékenynek, alázatosnak és szeretetteljesnek lenni. Kérünk Téged minden szenvedőért, betegért, magányosért és félreértett emberért. Légy vigasztalásuk, erősségük és reménységük! Közeledj azokhoz, akik fájdalommal küzdenek, és nem látják a kiutat szenvedésükből. Kérünk a családokért, a félelmet átélő gyermekekért és azokért az édesapákért, akiknek szükségük van a Te bölcsességedre és szeretetedre. Gyógyítsd meg a megromlott kapcsolatokat, és segíts bennünket Téged szerető Atyaként megismerni. Kérünk egyházadért, a lelkipásztorokért, presbiterekért, diakónusokért és minden szolgálatodban álló testvérért. Adj nekünk bölcsességet, hogy szeretettel hirdessük igazságodat, reménységet vigyünk a szenvedőknek, és minden embert Jézus Krisztusra mutassunk. Emlékezz a betegekre, az idősekre, a gyengékre és mindazokra, akik segítségre szorulnak. Erősítsd azokat, akik másokról gondoskodnak, és ajándékozz nekik türelmet és szeretetet. Kérünk a világ békességéért, a háború sújtotta országokért, az ártatlan emberekért, a gyermekekért és a menekültekért. Óvd meg őket az erőszaktól, és adj bölcsességet azoknak, akik a nemzetek jövőjéről döntenek. Urunk, Jézus Krisztus! Köszönjük Neked, hogy az Igaz meghalt az igaztalanokért. Köszönjük, hogy Benned van egyetlen reménységünk és Isten előtti igazságunk. Segíts nekünk megigazult emberekként élni, megbocsátani, szeretni és hordozni mások terheit. Életünk dicsőítse a Te nevedet, és minden, amit teszünk, mutasson a Te kegyelmedre. A mi Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus nevében kérünk. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok…

Adakozás: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe (IKor 16,14)!“

Áldás: „Mert amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus az istentelenekért. Még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált (Róm 5, 6-7).” Ámen.

Záró ének: 198. dicséret: „Ti keresztyének, dicsérjétek Istent…”